

[Riishøj]

ningsarbejdet skal færdiggøres, og så tager man stilling til dimensioneringen. Det står ret klart i beslutningsforslaget. Når man fra ministerens side nedlægger et fag og det klart i beslutningsforslaget siges, at der skal tages endelig stilling til RUCs fagprofil, i det øjeblik planlægningsarbejdet er færdiggjort, er det altså ikke at gå i detaljer. Det er ganske væsentligt på et univercitetscenter at fjerne to fag, hvoraf i hvert fald det ene er et meget stort fag og et meget centralt fag på RUC.

Jeg ved godt, at hr. Tinning har ironiseret over appellerne, jeg har ingen illusioner, men jeg håber, at de radikale vil tage det op. Vi vil i hvert fald indkalde til et samråd om denne sag, så vi får afklaret, om det ikke kan ændres.

Tinning (VS):

Det var så det nyeste element i kataloget fra SF over mulige udflugter. Nu kaldes det samråd. Det er måske nødvendigt over for alle andre end medlemmerne af uddannelsesudvalget at gøre opmærksom på, at der har været samråd. Der har været samråd om RUCs fremtidige uddannelsesprofil, der har været samråd om vejledningsavisen. Det kan være, at der var nogle partier, der brugte samrådene til mere end andre, det skal jeg ikke blande mig i, men realiteten er dog, at der har været samråd. Og så stiller man sig herop og siger: ja, ja, nu fik vi ganske vist ikke noget svar, men så kan vi dog indkalde til et samråd. Ja men det kan man da godt, og man kan også godt indkalde til ét til. Det ændrer ikke noget ved realiteterne.

Hvad er så realiteterne? Realiteterne er kortfattet beskrevet i denne vidt berømte vejledningsavis, der på bagsiden er forsynet med den såkaldte særlige annonce for RUC, en omtale af RUC, som gør det helt klart, at samfundsfag er lukket. Det er umådelig uklart, om samfundsfag kun er lukket som gymnasielæreruddannelse, man kan læse samfundsfag sammen med noget andet. Men sådan er der så meget. Men i hvert fald er samfundsfag på en eller anden måde lukket, må man sige. Det er givet, at biologi er lukket. Det er givet, at socionomi er lukket. Deri ligger også, at man i hvert fald i ministeriet har indstillet videre overvejelser om den nye sociale mellemuddannelse. Man kan sikkert tvinge dem til at genoptage overvejelserne.

Vi har fået at vide, at man ikke kan påregne at læse humanistiske gymnasielærerfag, at studerende fra den samfundsvidenskabelige basisuddannelse ikke kan få en gymnasielæreruddannelse, og at psykologilæreruddannelsen er lukket, til trods for at der er masser af beskæftigelsesmuligheder. Det er et argument, som undervisningsministeren bruger en gang imellem. Det var alle de detaljer, som hr. Ole Vig Jensen mente vi skulle lade være med at gå ned i – alle disse detaljer om et par lukkede uddannelser hist, et par lukkede adgangsveje pist og sådan noget.

Tilbage står stadig væk, er jeg nødt til at sige til hr. Riishøj, at vejledningsavisen lægger helt fast, at der optages de 95 elever på den humanistiske basisuddannelse. Det er krystalklart, at så længe det står dér, og så længe vejledningsavisen er ude i landet hos dem, der senere skal søge, så siger det da sig selv, at man nødvendigvis indretter sig på, at der kommer 95 ind.

Hvor kommer så de 95 fra? Ja, de kommer fra, at undervisningsministeren – ikke i første omgang, heller ikke i anden omgang og heller ikke i tredje omgang, men et sted deruda' – omsider lod det sive ind, at der faktisk var et politisk flertal, der var imod at lukke den humanistiske basisuddannelse. Så gjorde undervisningsministeren det, at han sagde: jeg kan godt se, at det løb er kørt, fordi der er et andet flertal; altså er vi nødt til at opretholde denne basisuddannelse i et eller andet omfang. Så gjorde undervisningsministeren det – og det er dér, hr. Ole Vig Jensen og hr. Riishøj fører sig frem med ensidigt lukkede øjne – at han lavede en rask lille handel, jeg ved ikke med hvem, og det er muligvis kun med sig selv, det kan også lade sig gøre, en rask lille handel, der mandede ud i, at nu lukker vi 95 ind, og det lader vi det blive ved, medmindre der kommer et flertal og siger noget andet. Undervisningsministeren vidste jo godt, at det radikale venstre for længst havde sagt, at man kunne overveje en halv optagelse dér. Så undervisningsministeren vidste, at der ikke ville komme nogen. Og der kommer heller ikke nogen.

Det vil sige, at det, vi ved i dag, er, at der er et flertal imod at lukke den humanistiske basisuddannelse, og at der ikke er noget flertal for at ændre tallet 95. Det er de politiske realiteter, og det er dem, vi stemmer efter. Vi